

Savivaldybių žinios



LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 15 (875)

2019 m. rugsėjo 14 d.
Išėina šeštadieniais

Regionų plėtros tarybų naujų narių posėdžiai: POKYČIAI DŽIUGINA NE VISUS

4–5 p.



Romo Gurklio nuotr.

Po įstatymų aiškinimosi Šiaulių regiono plėtros tarybos pirmininku išrinktas Šiaulių miesto savivaldybės meras Artūras Visockas (antras iš kairės).

AR KURIANT TAURAGĖS REGIONO STRATEGIJĄ PASITARNAUS JURBARKIŠKIO KODAS?	6–7 p.
SAULIUS MARGIS: „NAUJOS IDĖJOS GIMSTA BENDRAUJANT“	20–21 p.
DĖL KAUNO MIESTO MERO IR TARYBOS INICIATYVOS	24–25 p.
TURĖJAU GERĄ SAVIVALDOS MOKYKLĄ	32–33 p.



ŠIAULIŲ REGIONO PLĖTROS TARYBOS PIRMININKU IŠRINKTAS ARTŪRAS VIŠOCKAS



Radviliškio rajono meras Antanas Čepononis atsiėmė savo kandidatūrą į pirmininko postą ir buvo išrinktas pirmininko pavaduotoju.

Rugsėjo 4 d. Radviliškyje vykusiam pirmame naujos sudėties Šiaulių regiono plėtros tarybos posėdyje išrinktas naujas tarybos pirmininkas – Šiaulių miesto meras Artūras Višockas ir tarybos pirmininko pavaduotojas – Radviliškio rajono meras Antanas Čepononis.

Posėdis prasidėjo nuo Šiaulių regiono plėtros tarybos nuostatų pristatymo. Tiesa, Regionų plėtros departamento Šiaulių skyriaus vedėjos Dalios Dijokaitės pranešimas buvo įvertintas nevienareikšmiškai. Daliai tarybos narių tai pasirodė tuščias laiko švaistymas. Jų manymu, būtų pakakę nuostatų tarybos nariams išsiuntinėti elektroniniu paštu. Kiti tarybos nariai pasigedo informacijos apie šiuo metu priiminėjamą Regioninės politikos įstatymą.

Posėdžio pradžios nuotaikos persikėlė ir į tarybos pirmininko rinkimus. Šiaulių regiono plėtros tarybos posėdis parodė esamą teisinį nesuderinamumą. Regioninės plėtros departamento atstovui pasiūlius Šiaulių miesto mero Artūro Višocko kandidatūrą, sulaukta alternatyvių pasiūlymų. Buvo pasiūlytos Radviliškio rajono mero Antano Čepononio ir Joniškio rajono mero Vitalijaus Gailiaus kandidatūros. Pagal galiojančius nuostatus Regiono plėtros tarybos pirmininku išrenkamas kandidatas, per atvirą balsavimą surinkęs 13 balsų. Deja, per pirmąjį balsavimą reikalingo balsų skaičiaus nesurinko nė vienas kandidatas. Prasidėjo, kaip sakė atstovas, dar nepatirta intriga. Ką daryti? Nuostatuose nieko nepasakyta, kaip elgtis, kai tenka rinktis iš kelių kandidatų. Teisiškai nėra aptarta, ar galima antrą kartą balsuojant atsisakyti kurio nors kandidato.

Pasitarus buvo nuspręsta tarybos pirmininką rinkti iš daugiausia balsų surinkusių kandidatų – Artūro Višocko ir Antano Čepononio. Tačiau ir vėl nė vienas kandidatas nesurinko nuostatų reikalaujamų 13 balsų. Vieni tarybos nariai siūlė rinkimus nutraukti ir pirmininką rinkti kitame posėdyje, kiti manė, kad rinkti pirmininką reikia. Nežinia, kuo būtų pasibaigusi užsimezgusi tarybos pirmininko rinkimo intriga, jei A. Čepononis nebūtų atsisakęs toliau dalyvauti rinkimuose. Likus vienam kandidatui per trečią balsavimą už A. Višocką balsavo 22 tarybos nariai. Pirmininko siūlymu pavaduotoju tapo Antanas Čepononis.

Tarybos pirmininkui suteikti įgaliojimai organizuoti pasitarimus dėl kylančių Regiono plėtros tarybos veiklos klausimų, atstovauti Regiono plėtros tarybai Seime, Vyriausybėje, ministerijose, teismuose, kitose valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose, taip pat užsienio valstybių institucijose ir jų organizuojamuose renginiuose.

Vidaus reikalų ministerijos Regioninės politikos grupės patarėja Rasa Tamulevičiūtė pristatė regioninės politikos pokyčius po 2020 m. Aptarta esamos sistemos situacija ir siekiamos permainos. Atkreiptas dėmesys į planuojamus Regioninės plėtros įstatymo pakeitimus, regionų plėtrą Nacionaliniame

pažangos plane, Lietuvos regioninės politikos prioritetus. Pranešėja taip pat informavo apie verslui svarbius miesto inžinerinės infrastruktūros finansavimo galimybes. Priemonės biudžetas – 10 mln. eurų ES fondų lėšų (finansavimo intensyvumas siekia 92,5 proc.), projektai bus atrenkami valstybės projektų planavimo būdu. Kvietimas teikti projektų aprašymus numatomas 2019 m. rugsėjį.

VšĮ „Investuok Lietuvoje“ Projektų valdymo departamento regionų plėtros projektų vadovė Birutė Kurbanovaitė aptarė pasirengimą pritraukti plyno lauko investicijas, investuotojų poreikius ir esamą situaciją.

Šiaulių apskrities regioninės kultūros tarybos pirmininkė Virginija Šiukščenienė pristatė Tolygios kultūrinės raidos įgyvendinimo Šiaulių apskrityje prioritetus. Regiono plėtros taryba prioritetams pritarė.

Posėdyje deleguoti Regiono plėtros tarybos atstovai į 2014–2020 metų Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo Latvijos ir Lietuvos bendradarbiavimo per sieną programos stebėsenos komiteto Lietuvos delegaciją, integruotų teritorijų vystymo programų įgyvendinimo koordinavimo darbo grupes, Lietuvos Respublikos delegacijos Europos regionų komitete narius, Lietuvos Respublikos delegacijos Europos vietos ir regionų valdžių kongrese narius, projekto „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonių valdymo tobulinimo plano rengimas“ priežiūros komitetą.

Apie šios kadencijos Šiaulių regiono tarybos svarbiausius uždavinius kalbėjoms su savivaldybių vadovais ir pateikiame jų mintis.

**Tomas Martinaitis,
Akmenės rajono mero pavaduotojas**

Vienas svarbiausių uždavinių – vieningai dirbti Šiaulių regiono labui. Taryboje dirbantys atstovai yra puikūs savo savivaldybių patriotai, bet, manau, šiuolaikiniame etape reikia plačiau žiūrėti į plėtros galimybes ir dirbant komandoje rūpintis, kad konkurencingas būtų visas Šiaulių regionas.

Antanas Bezaras, Šiaulių rajono meras

Sąžiningai ir protingai paskirstyti lėšas, skirtas regiono plėtrai, kad būtų priimami teisingi sprendimai dėl regioninės svarbos projektų ir kad nelemtų asmeninė įtaka.

Saulius Margis, Pakruojo rajono meras

Kadangi ateina naujas ES paramos teikimo laikotarpis, tarybos uždavinys – teisingai paskirstyti tas lėšas, atsižvelgiant į regiono ir rajonų problemas. Taip pat susitarti dėl visam regionui svarbių projektų finansavimo.



Šiaulių regiono tarybos pirmininko rinkimai – akivaizdus teisinės bazės netobulumo parodymas. Tik trečią kartą balsavus tarybos pirmininku išrinktas Artūras Visockas (kairėje).

Vitalijus Gailius, Joniškio rajono meras

Tinkamai atstovauti Šiaulių regionui ir pasiekti, kad taptume regionų lyderiu. Deja, su tokia teisine aplinka, kokia išryškėjo per posėdį, ši misija neįmanoma. Savo veiksmais šiandien įrodžiau, kad yra visiškai teisiškai nesureguliuota tarybos veikla. Sėkmingam darbui pirmiausia reikia padėti teisinį pagrindą.

Vaclovas Andrulis, Kelmės rajono meras

Šiaulių regionas turi būti gerokai aktyvesnis ir labiau atkreipti į save dėmesį. Per praėjusią kadenciją mums nepavyko tapti ryškiu ir lyderiaujančiu regionu. Savivaldybės negalime tampti regiono plėtrai skirtų

lėšų tarsi antklodę kiekvienas į savo pusę. Mes turime matyti tikslus, svarbius visam regionui. Taip pat turime aktyviai dirbti ir kad Lietuvoje atsirasitų regioninė politika, padedanti ekonomiškai augti regionams.

Artūras Visockas, Šiaulių miesto meras

Kandidatuodamas į tarybos pirmininkus, vadovaujauosi trim žodžiais išreiškiamą nuostata. Pirmi du žodžiai – teisės viršenybė. Tačiau to regiono taryboje nėra. Tuos nelogiškumus reikia pašalinti.

Keičiasi regiono ir visos Lietuvos pinigų kryptis į veiklos efektyvumą, ir tai kelia nemažai labai svarbių klausimų. Per šį ir ankstesnius laikotarpius gautą ES paramą buvo galima pakloti į plyteles, tačiau kitame etape jau reikės galvoti apie išmaniąją gamybą, jaunimo įtraukimą. Šiaulių regione šiose srityse reikalingi labai dideli pokyčiai. Kadangi Šiaulių mieste tai vyksta, manau, tai ir pateisina Šiaulių miesto lyderystę.

Antanas Čepononis, Radviliškio rajono meras

Pastaruoju metu, bent jau per praėjusią kadenciją, regionų plėtros tarybose buvo labai daug kalbama ir visi dirbo atskirai. Visiškai nebuvo koordinavimo. Tarsi kūrėme „Baltąją knygą“, pasukui – regioninę politiką.

Šiaulių regione bendros regiono politikos nėra. Iki šiol visi dirbome atskirai, ir kiekvienas darbinę paklodę tempėme į savo pusę, ko tikrai nereikia žmonėms. Žmonėms reikia sisteminio darbo. Manau, kad naujai išrinkta Regiono plėtros taryba dirbs tokia kryptimi, kad priimami sprendimai būtų aktualūs visam regionui.

SŽ inf.

REGIONINĖS PLĖTROS POLITIKOS POKYČIAI DŽIUGINA NE VISUS

Gintarė PLUNGIENĖ

Regioninės plėtros taryboms norima suteikti daugiau galių savarankiškiems sprendimams priimti. Siūloma, kad nuo 2021 m. tarybos turėtų atskirą biudžetą. Nors tokiuose siūlyimuose ir matoma nauda, tačiau kartu baiminamasi dėl įvairių grėsmių.

Pagal dabar galiojančią veiklos modelį regioninės plėtros tarybos finansavimą gauna vykdydamos jiems perduodamas įvairių ministerijų funkcijas, o dėl lėšų su kiekvienu asignavimų valdytoju derasi atskirai. Turėdamos savo biudžetą, regionų plėtros tarybos būtų savarankiškesnės.

Regioninės plėtros tarybų nariai pritaria, kad reikia mažinti socialinius ir ekonominius skirtumus tarp regionų ir pačiuose regionuose, sudaryti sąlygas tolygiai ir tvariai ilgalaikiai visų regionų plėtrai, tačiau numatomus pokyčius vertina atsargiai ir įžvelgia kur kas daugiau grėsmių.

Baiminamasi, kad tokie pokyčiai gali skatinti konkurenciją tarp į asociaciją susibūrusių savivaldybių. Be to, įstatymo pakeitimo projekte numatoma sąlyga, kad savivaldybės turėtų pačios finansiškai prisidėti prie tų funkcijų vykdymo, kurios nebus numatytos nacionaliniu lygmeniu. Įstatymo pakeitimą rengia Vidaus reikalų ministerija. Ji jau sulaukė pastebėjimų, kad įstatymo pakeitimo projektas buvo rengiamas skubotai, trūksta dialogo su savivaldybėmis.

Ministerija tikina, kad į pastabas ir pasiūlymus bus atsižvelgta.

Rugsėjo pradžioje įvyko pirmasis naujos sudėties Klaipėdos regiono plėtros tarybos posėdis. Šią kadenciją tarp 13 naujų narių Klaipėdos rajonui atstovaus meras Bronius Markauskas, mero pavaduotoja Audronė Balnionienė ir Klaipėdos rajono tarybos narys Jonas Dumašius. Lietuvos savivaldybių prašymu taryba pateikė regiono atstovų kan-

didatūras į Europos Tarybos vietos ir regionų valdžių kongresą ir Europos Sąjungos regionų komitetą. Į pastarąjį pasiūlyta Audronė Balnionienė, į Europos Tarybos vietos ir regionų valdžių kongresą – Bronius Markauskas (*dešinėje*). Galutinį sprendimą priims LSA. Tarybos pirmininku antrai kadencijai išrinktas Klaipėdos miesto savivaldybės meras Vytautas Grubliauskas, jo pavaduotoju – Palangos miesto meras Šarūnas Vaitkus.



AR KURIANT TAURAGĖS REGIONO STRATEGIJĄ PASITARNAUS **JURBARKIŠKIO KODAS?**

Justė BRIGĖ

„Šie metai mums svarbūs keliais aspektais. Pirmiausia, Seimo jie paskelbti generolo Jono Žemaičio-Vytauto metais. Generolo vadavietė yra Jurbarko rajone, Šimkaičių girioje. Visus metus čia vyksta įvairūs renginiai, skirti šiai asmenybei. Rugpjūčio 23 dieną mes prie generolo vadavietės žeminės susikibę rankomis paminėjome tiek Baltijos kelio 30-metį, tiek ir šią iškilų asmenybę, kuri yra patriotiškumo pavyzdys, ypač jaunimui. Ir, žinoma, Jurbarko 760-asis gimtadienis, – apie paskutinio vasaros savaitgalio renginius pasakoja Jurbarko rajono savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius.

KIEKVIENA ŠVENTĖ – ŽINIA APIE JURBARKĄ

„Į 760-ąjį Jurbarko gimtadienį kvietėme ne tik rajono gyventojus, bet ir visus iš mūsų išvykusiuosius. Paprašėme jų atsiųsti vaizdo sveikinimus mūsų miestui ir tikėjomės, kad daug jų sugrįš į šventę. Realybė pranoko mūsų lūkesčius – pasidžiaugia rajono meras S. Mockevičius.

Šventėje sulaukta ir partnerių delegacijų iš Krailsheimo (Vokietija), Berlyno Lichtenbergo rajono (Vokietija), Hajnuvkos (Lenkija), nes kiekviena šventė, kaip teigia meras, yra žinios apie Jurbarką paskleidimas. Jurbarkiečiai turi kuo didžiuliotis, o kas juos geriausiai padėtų atpažinti, aiškinosi trečiąją šventės dieną, tradiciškai prasidėjusią šventomis mišiomis už Jurbarko kraštą ir jurbarkiečius. Po jų miesto gyventojai ir svečiai rinkosi į Jurbarko viešąją biblioteką, kur jų laukė mero sriuba ir visos bendruomenės sušėtinės vaišės prie bendro, balta staltiese padengto stalo.



Gardi buvo sriuba, gauta iš Jurbarko rajono mero Skirmanto Mockevičiaus rankų.

„Turime didžiulę materialinę bazę, puikiai dirbančių žmonių komandą, su kuria ieškome kelių, padedančių kuo daugiau pritraukti žmonių į biblioteką. Prisidėti rengiant miesto gimtadienį pradėjome pernai. Tada pirmą kartą bibliotekos erdvėse jurbarkiečiai buvo pakviesti prie mero sriubos. Paskui vyko kraštiečio Arnoldo Pirockino knygos pristatymas, bibliotekininkės surengė įdomių edukacinių programų. Šiemet mums buvo skirta užduotis surengti dieną kraštiečiams. Tai mes ir padarėme. Sulaukėme daug puikių asmenybių ir per diskusijas, per baltą spalvą ir bendrą stalą ieškojome jurbarkiško kodo, – bibliotekoje vykstantį renginį „Ar žinai jurbarkiško kodą“ pristatė Jurbarko rajono savivaldybės viešosios bibliotekos direktorė Rasida

Kalinauskienė ir nusijuokusi pridūrė. – Man tas kodas – biblioteka.“

Rasti atsakymą, koks yra jurbarkiškių kodas, bandė šventės dalyviai – žurnalistas, keliautojas Rimas Bružas, Valstybinės lietuvių kalbos komisijos narė, ilgametė šios komisijos pirmininkė, 2014 m. ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu apdovanota Daiva Vaišnienė, profesionalus pirtininkas, TV laidos vedėjas ir renginių organizatorius Saulius Tučkus, Lietuvos ambasados Jungtinėse Amerikos Valstijose ministro patarėja Lyra Puišytė-Bostroem, virtuvės virtuozas ir renginių organizatorius Simonas Jankauskas, asociacijos „Klaipėdos regionas“ vykdomoji direktorė Klaudija Kionies. Jų versijos buvo labai įvairios, kaip įvairus yra ir Jurbarko rajonas.



Rasti atsakymą, koks yra jurbarkiškių kodas, bandė žurnalistas, keliautojas Rimantas Bružas (dešinėje).



Bibliotekos direktorė Rasida Kalinauskienė: „Man tas kodas – biblioteka.“

Apie jurbarkiško kodą, Tauragės regiono plėtrą ir Jurbarko svarbą šiam regionui kalbamės su Jurbarko rajono savivaldybės meru SKIRMANTU MOCKEVIČIUMI.

Gerbiamas mere, o koks jurbarkiško ir Jurbarko krašto kodas yra Jūsų manymu?

Kiekvienas kraštas yra savitas ir patrauklus. Mes turime gamtos padovanotą aplinką. Turime panemunę ir prie Nemuno stovinčią Panemunės pilį, Raudonės pilį, piliakalnių, Šimtmečio tiltą, ir puikius žmones. Taigi stengiamės išnaudoti visas duotybes, bet kuriame ir kitus patrauklius dalykus. Turime unikalų lietuviškos skulptūros pradininko Vinco Grybo muziejų. Džiaugiamės savo kultūros įstaigomis, kurios mūsų žmonėms ir svečiams pateikia įvairių programų ir jas pildo naujomis, nes vis labiau didėja naujų pramogų poreikis. Tai labai svarbu ir plėtojant turizmą, kuris užima vis svarbesnę vietą vystant rajoną.

Be abejo, kiekviena savivaldybė ieško galimybių kurti naujas darbo vietas. Jurbarko rajone tos galimybės neatsiejamoms nuo Nemuno. Galvojame apie Jurbarko uosto atgaivinimą ir plėtrą. Plečiantis Klaipėdos jūrų uostui, viena patogiausių Klaipėdą ir Kauną jungiančių arterijų yra Nemunas, o tarp Kauno ir Klaipėdos Jurbarko yra vienintelis krovininis uostas.

Kartu su Vyriausybe, Finansų ministerija, Tauragės regiono savivaldybė kuriame bandomąjį projektą, ieškome sričių ir strategijų, kaip padidinti šio regiono patrauklumą. Ir viena numatomų iniciatyvų yra krovininio uosto atgaivinimas. Tam reikalinga galimybių studija, nes uosto plėtra priklauso nuo Nemuno gylis, o tuo rūpinasi Vidaus vandens kelių direkcija. Ji planuoja darbus, kuriuos atliekant Nemune būtų palaikomas laivybai tinkamas Nemuno gylis.

Nemunu būtų galima transportuoti grūdus, žvyrą. Apskaičiuota, kad krovinių gabenimas laivais yra apie trisdešimt procentų pigesnis, nei vežant kitomis transporto priemonėmis. Be to, gerokai mažiau teršiama atmosfera. Taigi uosto atkūrimas – viena didžiausių galimybių Jurbarkui kurti darbo vietas.

Kokie svarbiausi kuriamos Tauragės regiono strategijos akcentai?

Bandomė išskirti pagrindines sprendimas problemas, suformuluoti plėtros kryptis, svarbias visam regionui, o paskui ieškoti finansavimo šaltinių. Viena tokių problemų – pramonės rajonų infrastruktūros vystymas, ieškant būdų, kaip pritraukti investuotojus į jau esamas suformuotas teritorijas arba tvarkant infrastruktūrą tose teritorijose, kur yra laisvų žemės plotų. Tam reikia kelių, elektros energijos, dujų trasų. Mes turime surasti tas vietas, į kurias investavus nauda būtų visam regionui.

Kita kryptis – darnaus judumo skatinimas. Mes turime sujungti visą regioną į vieną bendrą viešojo transporto tinklą, kad, įsikūrus žmonėms viename rajone, regiono žmonės laisvai galėtų važiuoti dirbti į šias įmones.

Jurbarko ir Pagėgiuose reikia pastatyti autobusų stotis. Jose turėtų atsirasti elektromobilių įkrovimo aikštelės, dviračių nuoma, kad atvažiuosieji iš kitur likusį kelią galėtų keliauti išsinuomotu dviračiu arba važiuoti viešuoju transportu.

Taip pat kiekvienoje savivaldybėje reikėtų pradėti statyti būstus, kurie motyvuotų jaunimą atvykti gyventi. Šiandien visose Tauragės regiono savivaldybėse išsinuomoti būstų yra labai sudėtinga. Jaunas žmogus, kuris galbūt ir norėtų atvykti į tą kraštą, susiduria su apsigyvenimo sunkumais. Manome, kad trejus metus jauna šeima galėtų gyventi savivaldybės būste, mokėti mažesnius mokesčius ir per tą laiką galėtų apsispręsti, ar jam likti ir įsigyti nuosavą būstą.

Dar viena kryptis – nenaudojamų pastatų pritaikymas socialinėms paslaugoms teikti. Dabar bandomė nustatyti, kiek ir kokių paslaugų reikia, nes socialinių paslaugų kūrimas reikalauja didelių investicijų, todėl norime, kad būtų kuriama tai, ko labiausiai reikia.

Taip pat ieškome būdų, kaip kurti turizmo, kultūros ir sporto infrastruktūrą. Vėl analizuojame, į kokią sritį ir kur tiksliausiai investuoti, kad būtų teikiama kuo daugiau ir įvairesnių paslaugų.

Rengiant bandomąjį regiono plėtros strategiją, mes išgryninsime kryptis, išsiaiškinsime finansinius poreikius, o vėliau bus ieškoma, kaip tuos poreikius patenkinti.

Praėjusios kadencijos Tauragės rajono meras labai daug dėmesio skyrė žaliajai energijai. Ar aptariant regiono ekonomikos galimybes yra galvojama ir apie bioekonomikos plėtrą?

Be abejo, kad galvojame ir apie bioekonomikos plėtrą. Regione statome elektromobilių įkrovimo stoteles, skatiname saulės jėgainių kūrimą. Tačiau pastaruoju metu susiduriame su kita problema, kai žmonės pasisako prieš vėjo jėgaines. Nors prieš dešimt metų gyventojai tam buvo pritarę, bet, matyt, keičiasi supratimas. Žiedinė ekonomika yra visos Lietuvos ateitis, tad Tauragės regionas taip pat ieško galimybių kuo labiau pereiti prie atsinaujinančių energijos šaltinių, antrinio atliekų panaudojimo.

Lietuvos savivaldybių asociacijos valdyboje atstovaujate Tauragės regionui, esate asociacijos Sveikatos reikalų komiteto pirmininkas. Kokius pokyčius ketinate inicijuoti?

Yra du regionų plėtros keliai. Vienas – savivaldybių tarpusavio varžybos. Kitas kelias – sinergijos ieškojimas. Varžymasis, kuris užims aukštesnę poziciją reitingų lentelėse, dažniausiai žmones supriešina ir

nebeieškoma bendrumo. Atstovaudamas Tauragės rajonui asociacijos valdyboje, skatinsiu kolegas ieškoti to, kas mus jungia, kad, investavus vienoje vietoje, naudą pajustų visos regionas. Pavyzdžiui, jei mes suaktyvintume turistų atvykimą į rajoną, aktyviau būtų lankomi ir kiti rajonai. Panašiai ir dėl darbo vietų kūrimo.

Kalbant apie sveikatos apsaugą, savivaldybės esame pastatytos į dviprasmišką padėtį: teigiama, kad savivaldybės, pataikaudamos rinkėjams, nenori nieko keisti. Išties taip nėra. Mes manome, kad sveikatos apsaugos reforma dėl reformos tikrai nereikalinga. Savivaldybės mato, kokios paslaugos reikalingos gyventojams. Mato, kiek paslaugų ir kokios kokybės gali suteikti rajonuose esančios sveikatos apsaugos įstaigos. Nesutinku su priekaištu, kad savivaldybės nesirūpina šiomis įstaigomis ir nenori nieko daryti. Tikrai taip nėra. Savivaldybės mato esamą padėtį ir tikisi, kad vykstančios diskusijos nebus prievartavimas pasiegti pagal aukštesnės valdžios parengtą scenarijų, bet bus surastas optimalus regionų gyventojams naudingas sprendimas.

Sprendžiant sveikatos sistemos reformą, nereikėtų pamiršti, kad tai svarbu ir šalies demografijai, nes vienas motyvų jauniems žmonėms grįžti į regionus yra jų gyvenimui svarbių paslaugų gavimas. Rajonuose turi likti tos sveikatos apsaugos paslaugos, kurių prisireikia labai dažnai daugeliui rajono gyventojų ir dėl kurių neprivažinėsi į Vilnių, Kauną ar Klaipėdą. Negalime griauti to, ką turime, juolab kad į sveikatos infrastruktūrą esame nemažai investavę.

Kol neaiški situacija, į regionus nevažiuoja dirbti ir jauni specialistai. Nevažiuoja ne todėl, kad nenorėtų regionuose dirbti, bet dėl esamos nežinios.

Labai svarbu, kad šiuo metu savivaldybėse turimos paslaugos nebūtų atitolintos.



Jurbarkiško kodą spalvino mažieji jurbarkiškiai.



Šventinę dieną Pakruojo rajono vadovus ir svečius pasitiko bendruomenės nariai su savo išdaigomis ir dovanomis.

SAULIUS MARGIS: „NAUJOS IDĖJOS GIMSTA BENDRAUJANT“

Rita NIKALAJEVIENĖ

Paskutinį vasaros savaitgalį tradicinėje Pakruojo šventėje „Kampelis širdžiai brangus“ smaginosi šio rajono gyventojai ir svečiai. Smagią nuotaiką užkūrė sportininkai, jaunimo organizacijos, bendruomenės, kitos nevyriausybinės organizacijos, įvairūs koncertai ir pasirodymai, prasidėję jau penktadienį – šiemet Pakruojo šventės atidarymas sutapo su Baltijos kelio 30-mečio minėjimo renginiais. Su šventės dalyviais ir į ją atvykusiais iš kitur bičiuliausi svečiai, atvažiuoję iš užsienio miestų partnerių, taip pat artimiausi kaimynai: Biržų rajono meras Vytautas Jareckas ir mero pavaduotoja Astra Korsakienė, Joniškio rajono meras Vitalijus Gailius ir vicemerė Vaida Aleknavičienė, Pasvalio rajono meras Gintautas Gegužinskas, vicemerai Stanislovas Kiudis. Šventinius renginius pagerbė ir aukščiausio rango asmenys – Jungtinių Amerikos Valstijų konsulas Davidas Varneris su žmona ir Japonijos ambasadorius Shiro Yamasaki su sutuoktine.

Su Pakruojo rajono meru Sauliumi Margiu kalbamės ne tik apie šventę, kurioje jis su kolegomis, kitais savivaldybės vadovais dalyvavo nuo ankstauro ryto iki vėlaus vakaro, bet ir apie kasdienes mero darbus, įgyvendinamus projektus ir geresnių laikų laukiančią mėgstamą transporto priemonę – motociklą.

Gerbiamas mere, ką tik praužė tradicinė Pakruojo miesto šventė. Kuo ji Jums ir tradicinė ir kuo nauja? Juk į šių metų šventę atėjote būdamas rajono meru.

Pakruojo šventė – tai visų rajono gyventojų šventė. Paminėjome Baltijos kelio 30-metį ir kartu su pakruojiečiais vyko į Saločius, kur stovi simbolinis kryžius. Dėl prisiminimų, kalbų, Pakruojo aikštės apjuosimo susikibus rankomis apėmė ir nepaleidžia didingas vienybės jausmas...

Ši šventė man tikrai ne pirmoji, tik nauja dėl kitų pareigų. Eidamas seniūno pareigas visada buvau darbo grupės, atsakingos už Pakruojo šventės organizavimą, narys. Tada tekdavo koordinuoti daugiau ūkinius reikalus. Šie metai kitokie, nes tapau šventės šeimininku, kuriam teko priimti daug svečių, sveikinimų ir palinkėjimų. Gal dėl to padaugėjo atsakomybės, buvo jaudulio priimant delegacijas, norėjosi, kad viskas eitų sklandžiai. Bet komanda buvo gera, patyrusi, todėl ir šventė pavyko, tad džiaugiamės po šventės sulauktais gražiais atsiliepimais ir padėkomis.

Šventėje sulaukėte nemažai bičiulių iš miestų partnerių, bet atvyko ir gretimų rajonų vadovai. Kuo svarbi artimiausių kaimynų partnerystė rajono plėtrai? Gal yra minčių kaimynystę išplėtoti iki bendrų regionui svarbių projektų?

Mes visi, Pakruojo rajono savivaldybės vadovai, siekiame plėtoti draugiškus ryšius su bendradarbiaujančiais miestais. Pakruojo šventė – tai gera proga pakviesti į svečius partnerius ne tik iš Lietuvos, bet ir iš užsienio. Sulaukėme delegacijų iš Japonijos, Italijos, Lenkijos, Estijos, Latvijos, atvyko kaimynai iš Biržų, Joniškio, Pasvalio. Kaip ir visada, džiaugėmės matydami rajono garbės pilietį Larsą Nolbergerį, kuris atvyko iš Švedijos. Šventėje dalyvavo Japonijos ambasadorius Shiro

Yamasaki su žmona ir Jungtinių Amerikos Valstijų konsulas Davidas Varneris, J. E. Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, kancleris Evaldas Alūza, Pakruojo dekanas Remigijus Čekavičius, rajono garbės piliečiai Liucija Stulgienė, Justinas Macijauskas, Seimo nariai Antanas Matulas, Stasys Tumėnas, Arūnas Gumuliauskas ir, žinoma, savivaldybės tarybos nariai.

Gaila, kad į šventę negalėjo atvykti Jamačatos (Japonija) miesto meras. Būtų buvusi puiki proga santykius su šiuo Japonijos miestu įteisinti sutartimi. Manau, kad progų dar bus ir mūsų bendradarbiavimas tęsis. Juolab kad Pakruojo „Rotary“ klubas su šiuo miestu palaiko itin draugiškus ryšius.

Tai, kad mūsų partneriai atvyksta į Pakruojį, rodo jų pasitikėjimą mumis. Džiugu, kad organizuojami bendri tarptautiniai renginiai, kuriuose dalyvauja tiek Pakruojo jaunimas, tiek vyresni žmonės. Miestų šventės, menininkų plenerai, koncertai jau neįsivaizduojami be dalyvių iš svetur. Mūsų kolektyvai, menininkai, sportininkai taip pat kviečiami dalyvauti renginiuose tiek Lietuvoje, tiek užsienyje.

Turime bendrų regioninių projektų. Vienas garsesnių – tarptautinis turizmo projektas „Pažinkime kaimynus Žiemgaloje“, kuriame dalyvauja keturios Lietuvos ir keturios Latvijos savivaldybės. Bendradarbiaujame įgyvendindami projektą „Išplūdinga kelionė dvarų parkais visus metus“, vykdomi socialiniai projektai, kultūriniai mainai. Šiemet Pakruojo atviras jaunimo centras ir Visuomenės sveikatos biuras dalyvavo mainų programoje „Susidraugauti lengva“ ir surengė susitikimą

su Rypino (Lenkija) savivaldybės jaunimu, kuris dalyvavo ir Pakruojo šventės renginiuose. Sporto centro vaikų futbolo komanda buvo išvykusi žaisti į Italiją. Žodžiu, Pakruojis svetingas ir draugiškas visiems atvykstantiems, norintiems bendradarbiauti ir kurti. Dalyvaujant projektuose užsimezga naujos pažintys, gimsta idėjos, kaip plėtoti draugystę ir bendradarbiavimą. Tereikia teigiamo požiūrio į aplinkinius ir noro dirbti.

Nuo šventinių renginių pereikime prie žemiškesnių dalykų – rajono mero kasdienybės. Kai kalbėjomės po rinkimų, sakėte, kad pirmuosius darbo mėnesius skirsite palikimo revizijai. Kokią įtaką revizijos rezultatai turi valdančiosios koalicijos veiklos programai?

Buvusios rajono valdžios suplanuoti darbai niekur nedingo, patvirtintas biudžetas taip pat. Darbai nesustojo – pradėti tęsiami, pradedami nauji, vykdomi įsipareigojimai. Dirbdami vertiname tai, kas jau yra padaryta, atliekame problemiškų sričių auditą. Tas vertinimas pasirašytai koalicijos programai įtakos neturės, programa bus įgyvendinama. Tik tai padaryti bus lengviau, kai formuosime naują biudžetą.

Rajonui pradėjote vadovauti gan svarbiu laikotarpiu – Lietuva rengiasi naujam ES paramos laikotarpiui. Kokiems uždaviniams Pakruojo rajone spręsti parama būtų reikalingiausia?

Vargu ar galima išskirti sritį, kuri būtų mažiau svarbi už kurią nors kitą. Tiek švietimas, tiek kultūra, tiek infrastruktūra ar socialiniai reikalai yra vienodai svarbūs. Garsiausiai kalbama apie kelių priežiūrą, dulkantys žvyreliai – rajono skaudulys. Tačiau ne mažiau lėšų reikia socialinių paslaugų plėtrai, sveikatos priežiūrai ir kitoms sritims. Šiuo metu labai aktualus kultūros paveldo objektų išsaugojimas. Daug dėmesio skiriama Linkuvos vienuolyno namui, senosios gaisrinės pastato rekonstravimui ir kitiems objektams. Galiu tik užtikrinti, kad ES lėšos bus panaudojamos atsižvelgiant į rajono gyventojų lūkesčius, bus stengiamasi pinigų įsisavinti kuo racionaliau, kad galėtume pagerinti rajono gyventojų gyvenimo kokybę.

Iš aukštų tribūnų daug ir gan garsiai kalbama apie regioninę politiką. Kaip vertinate šios politikos įgyvendinimą tiek iš ankstesnės patirties, kai buvote Pakruojo miesto seniūnu, tiek iš dabartinių pozicijų?

Regioninė politika, sakyčiau, visada buvo šiek tiek užmiršta. Tačiau tokia politika yra, ir apie ją kalbama vis garsiau. Pastaruoju metu vyksta susitikimai ir diskusijos, kaip pagerinti regionų patrauklumą. Tikėkimės, kad maži regionai pagaliau sulauks tinkamo dėmesio, bus tinkamai finansuojamos valstybės savivaldybės perduotos funkcijos ir galėsime džiaugtis atsirandančiomis darbo vietomis ir augančiu gyventojų skaičiumi.

Pastaruoju metu savivaldybėms siūloma specializuotis, labiau identifikuojant save ir savo stipriąsias puses. Kokios, Jūsų manymu, yra stipriausios Pakruojo rajono pusės?

Pakruojis – kraštas, kuriame puikiai plėtojamas žemės ūkis, esame turtingi išskirtiniais dolomito ištekliais. Tai dalykai, apie kuriuos atsiliepiama gerai visos šalies mastu. Vis daugiau dėmesio stengiamės skirti turizmui. Pakruojis ir dabar žinomas ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Tam įtakos turi Pakruojo dvaras, garsinantis mūsų kraštą įvairiais festivaliais ir pritraukiantis turistų į rajoną. Pakruojo sinagoga taip pat vilioja turistus ir menininkus, norinčius koncertuoti gerą akustiką turinčioje erdvėje. Be to, birželio mėnesį taryba priėmė sprendimą, kuriuo pritarė Pakruojo rajono savivaldybės stojimui į Žydų kultūros paveldo kelio asociaciją. Manome, kad ši narystė bus naudinga dėl informacijos apie žydų objektus sklaidos ir atsiradus daugiau norinčiųjų aplankyti Pakruojį.

Pakruojo rajonas, kad ir mažas, bet tvaringas, saugus ir patogus gyventi. Jeigu

pavyks pasiekti, kad žmonės jaustųsi saugūs dėl darbo ar kitų socialinių garantijų, turėtume sulaukti emigravusių kraštiečių, kurie norės kurti savo gyvenimą Pakruojuje, arba žmonių iš didesnių miestų, kuriuos patraukti gali gyvenimas ramesnėje, sveikesnėje aplinkoje.

Ir pabaigoje apie Jūsų pomėgį keliauti motociklu. Tai kokie ryškiausi prisiminimai, nes, kiek sakėte, motociklas laukia geresnių laikų. Kada paskutinį kartą buvote užsėdęs ant savo motociklo?

Motociklas retai kada išriedėdavo į gatvę ir dirbant seniūnu, ką jau kalbėti apie dabartines pareigas. Tačiau pravėdinti galvą ir nors trumpam pabėgti nuo nesibaigiančių rajono reikalų sveika. Visai neseniai, rugpjūčio pradžioje, keliavau motociklu po Europą, ir tuo labai džiaugiuosi. Kad ir trumpa kelionė, atrodo, įkvėpė jėgų kibti į darbus ir spręsti žmonėms svarbius klausimus. Vadinasi, motociklas retkarčiais sulauks savo laiko ir atliks tas funkcijas, kurias turi atlikti.



Pakruojiečiai sveikina Japonijos ambasadorius Shiro Yanasaki su žmona Yuko.



Pakruojo rajono meras Saulius Margis (kairėje) lietuviškais raugintais agurkėliais pavaišino JAV konsulą Davidą Varnerį.

LAIKAS KEISTI POŽIŪRĮ Į REGIONŲ TARYBŲ DARBĄ

Rimantė KURKAUSKAITĖ

Rugpjūčio 20 d. Birštono kurhauze vyko Kauno regiono plėtros tarybos posėdis (*nuotr.*), kuriame regiono plėtros tarybos pirmininke buvo išrinkta Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė, pavaduotoju – Kaišiadorių rajono meras Vytenis Tomkus.

„Dėkoju kolegoms ir visai tarybai už pasitikėjimą. Tai didžiulė atsakomybė ir įsipareigojimas man. Manau, kad, vieningai dirbdami, galime daug nuveikti tobulindami regionų plėtros tarybų darbą. Laukia reformų metas. Linkiu visiems būti aktyviems ir ryžtingai spręsti Kauno regiono problemas ir iššūkius. Laikas keisti požiūrį, laikas kartu spręsti visam regionui svarbius klausimus – pirmasis iš jų galėtų būti bendra viešojo transporto sistema, bendras viešojo transporto bilietas Kauno regione. Galbūt ateityje galėtume inicijuoti

ir vienodą nemokamą transporto bilietą“, – kalbėjo N. Dirginčienė.

Vidaus reikalų ministerijos atstovė posėdžio dalyvius supažindino su numatomais regioninės politikos sistemos pokyčiais po 2020 m., rengiamu nauju regioninės plėtros įstatymu. Vėl „Investuok Lietuvoje“ atstovai dalijosi mintimis apie verslui svarbios miesto inžinerinės infrastruktūros finansavimo galimybes. Taryba išrinko Kauno regiono atstovus į Europos Sąjungos regionų komitetą, į Europos Tarybos Vietos ir regionų valdžių kongresą. Buvo aptarti Kauno regiono plėtros plano iki 2020 m. pakeitimai ir Kauno regiono projektai: „Miestų kompleksinė plėtra“, „Vietinių kelių vystymas“, „Pėsčiųjų ir dviračių takų rekonstrukcija ir plėtra“, „Neformaliojo švietimo infrastruktūros tobulinimas“.

Kauno regiono plėtros taryba sujungia aštuonias savivaldybes, savo narių skaičiumi ji didžiausia Lietuvoje. Kitas regiono tarybos posėdis numatytas Jonavoje rugsėjo pabaigoje.



RAJONO ŽMONĖMS SIŪLYS PRISIJUNGTI PRIE MIESTO

Kaunas ketina pasiūlyti daliai Kauno rajone gyvenančių žmonių galimybę prisijungti prie miesto savivaldybės teritorijos. Rajono gyventojai tokį sprendimą galės priimti dalyvaudami mini referendume, kurį inicijuoja Kauno miesto taryba. Į šį sprendimą bus įtraukti 99 miesteliai ir kaimai iš 13-os seniūnijų, glaudžiausiai susijusių su Kauno miestu.

„Šiandieninis Kaunas yra kur kas didesnis, nei rodo administracinės ribos. Už šių ribų gyvenantys kauniečiai dirba Kaune, leidžia savo vaikus į Kauno darželius ir mokyklas. Tačiau šie kauniečiai ten, kur gyvena, negauna tokių kokybiškų paslaugų, kokias gauna mieste gyvenantys žmonės. Mes matome ir girdime, kad už miesto ribos gyvenantys kauniečiai nėra patenkinti rajono gatvių ir šaligatvių būkle, nėra patenkinti darželių trūkumu prie namų, nėra patenkinti viešuoju transportu ir kitomis paslaugomis. Todėl inicijuojame mini referendumą, kurio metu žmonės turės galimybę pasirinkti. Tai turi būti žmonių sprendimas“, – pabrėžė Kauno meras Visvaldas Matijošaitis.

Nors aplink Kauną išsidėsčiusių teritorijų gyventojai šiandien formaliai yra Kauno rajono savivaldybės gyventojai, didžiąją dalį laiko jie

praleidžia ne rajone, o mieste. Gretimų kaimų ar miestelių gyventojai Kaune ne tik dirba, leidžia laisvalaikį, važinėja viešuoju transportu, bet ir naudojasi kitomis miesto paslaugomis. Pavyzdžiui, Kauno miesto darželius šiuo metu lanko 5060 Kaune negyvenančių vaikų. Dar 3232 Kauno rajone gyvenantys vaikai varsto miesto mokyklų duris. Rajono gyventojai taip pat aktyviai naudojami ir mieste teikiamomis sveikatos paslaugomis – vien Kauno miesto poliklinikoje per pastaruosius trejus metus pas gydytojus lankėsi daugiau nei 42 tūkst. rajono žmonių. Kauno miesto savivaldybės įmonės aptarnauja daugiau nei 25 tūkst. rajono gyventojų. Be to, dešimčiai rajono žmonių aptarnaujančių autobusų maršrutų miesto savivaldybė kasmet išleidžia daugiau nei 1 mln. eurų.

Kauno miesto taryba inicijavo kreipimąsi į Vyriausybę dėl mini referendumo organizavimo. Jo metu dalies Kauno rajono seniūnijų gyventojai patys galės nuspręsti, kurios savivaldybės – Kauno miesto ar rajono – dalimi jie nori būti. Miesto tarybai priėmus sprendimą, šis klausimas iš pradžių pateks į Vyriausybę, o vėliau – į Vidaus reikalų ministeriją. Ši institucija turės paskelbti mini referendumo datą. Kartu

Kauno miesto taryba ketina kreiptis ir į Kauno rajono savivaldybę, kad ši pareikštų savo nuomonę dėl galimybės žmonėms suteikti teisę apsispręsti patiems. Po mini referendumo klausimas grįš į Vidaus reikalų ministeriją, o paskutinis etapas vyks Seime, kur būtų priimamas savivaldybių ribas koreguojantis įstatymas. Nesikeistų nei mokesčiai, nei pavadinimai. Kauno rajono žmonėms nusprendus prisijungti prie miesto, jų gyvenamųjų teritorijų – miestelių ir kaimų – pavadinimai išliktų tokie patys. Pavyzdžiui, Akademijos miestelis liktų Akademijos miesteliu, tačiau būtų Kauno miesto savivaldybės teritorijoje. Todėl gyventojams nereikėtų rūpintis ir adresų keitimu.

Šiuo metu Kauno rajone gyvenantiems kauniečiams nesikeistų ir

dabar mokamų mokesčių dydžiai. Visi jie gali būti ir būtų zonuojami ir išlaikytų tokius pačius tarifus, kokie yra šiuo metu.

Mini referendume spręsti, ar tapti Kauno miesto savivaldybės dalimi, galės 13-oje Kauno rajono savivaldybės seniūnijų gyvenantys žmonės. Šios 13 seniūnijų (Akademija, Alšėnai, Domeikava, Garliava, Garliavos apylinkių, Karmėlava, Lapės, Neveronys, Raudondvaris, Ringaudai, Rokai, Samylai ir Užliedžiai) kaip tik yra glaudžiausiai susijusios su miestu – turi bendrus kelius, ekonomines ir socialines jungtis, o šių teritorijų gyventojai aktyviausiai naudoja miesto infrastruktūrą, paslaugomis.

Ryšių su visuomene skyriaus inf.

DĖL KAUNO MIESTO SAVIVALDYBĖS MERO INICIATYVOS PRIJUNGTI PRIE KAUNO MIESTO DALĮ KAUNO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJŲ

Kai visoje Europoje vyksta decentralizacijos procesai, siekiant priartinti valdžią prie žmonių, Lietuvoje kelių skinasi viduramžiški plėtros planai. Vienas tokių š. m. rugsėjo 9 d. Kauno miesto mero Visvaldo Matijošaičio paskelbtas planas prijungti prie miesto 99 Kauno rajono miestelius ir kaimus iš 13 seniūnijų.

Apie V. Matijošaičio ketinimus pirmą kartą viešai išgirdome šių metų gegužės 22 d. Birštone vykusiame Kauno regiono plėtros tarybos posėdyje. Tada Kauno miesto meras kitiems regiono vadovams pareiškė, kad turi slaptą mintį – prisijungti Kauno rajoną. Nors savivaldybių ribas Vyriausybės teikimu gali keisti tik Seimas ir tik pritarus gyventojams, V. Matijošaitis tada tvirtino, kad „tą valią galima nupirkti“.

Kauno rajono savivaldybės administracija įsitikinusi, kad diskutuoti dėl geresnio savivaldos modelio ir administracinės reformos būtina, tačiau tai reikėtų daryti kompleksškai, visos Lietuvos mastu, pasitelkus tarptautinius ekspertus, atlikus išsamią mokslinę studiją ir pasitarus su gyventojais. Turime visi kartu nuspręsti, koks savivaldos modelis Lietuvai labiausiai tinka.

Susipažinus su V. Matijošaičio viešojoje erdvėje pateiktu planu, iškyla daug klausimų. Kodėl staiga reikia naikinti sėkmingai veikiančią administracinę darinį? Juk pagal Lietuvos savivaldybių indeksą, teikiamas viešasis paslaugas, pritrauktas investicijas, turto valdymą Kauno rajonas daug metų yra tarp pirmiaujančių Lietuvos savivaldybių.

Kodėl užsimota mechanškai nuręžti skaitlingiausias Kauno rajono gyvenvietes? Ką teks daryti apnuogintiems savivaldybės pakraščiams? Jei, pasak V. Matijošaičio, Kauno mieste gyventi gera, o Kauno rajone blogai, tai kodėl tada Kauno mieste gyventojų mažėja, o į Kauno rajoną jaunos šeimos keliai ne tik iš Kauno miesto, bet ir iš visos Lietuvos?

Ar šis planas nėra tik būdas dirbtinai padidinti Kauno miesto gyventojų skaičių, surinkti daugiau mokesčių ir parodyti, kaip neva auga investicijos?

Prieš daugelį metų prie Kauno miesto buvo prijungti Sargėnai, Karkazai, Tirkliškės, Romainiai, dalis Vaišvydavos, Rokų, kiti Kauno rajono kaimai. Ar per tą laiką ženkliai pagerėjo ten esančių žmonių gyvenimas?

Kažkodėl Kauno meras nesiima investuoti, pavyzdžiui, į Palemoną, o norėtų prisijungti Garliavą, Raudondvarį, Akademiją, Neveronis, kur rekonstruotume stadionus, atnaujiname pavidą, gatves, atidarėme mokyklas.

Labiausiai glumina Kauno miesto vadovo nuostata skirstyti žmones pagal gyvenamąją vietą, esą Kauno rajono gyventojai naudoja Kauno miesto infrastruktūrą ir yra išlaikytiniai.

Remiantis tokia logika, Kačerginės dviračių take reikėtų įrengti užkardą, nes juo mėgstama minti ne tik kauniečiai, bet ir iškylautojai iš kitų Lietuvos vietų. Bet mes atvirkščiai, džiaugiamės, kad kauniečiai lankosi Raudondvaryje vykstančiuose renginiuose, pramogauja Kačerginėje ar Kulautuvoje, kad naudoja dviračių takais, vandenlenčių parkais, kad dirba Kauno rajono teritorijoje įsikūrusiose įmonėse. Juk visur ta pati Lietuva, tie patys mūsų žmonės, tik per pastaruosius metus tapę gerokai judresni, mobilesni, šiuolaikiškesni: vienur gyvena, kitur dirba arba atvirkščiai.

Ačiū Dievui, gyvename demokratinėje valstybėje, kur teisės aktai leidžia piliečiams laisvai judėti ir gauti viešąsias paslaugas, nepriklausomai nuo asmens deklaruotos gyvenamosios vietos. Juk savivalda yra atviras organizmas, o ne uždara kognitivistinė, kur yra „mano žmonės“ ir yra kiti, svetimi, su kitomis, mažesniomis teisėmis.

Kalbant apie mokesčius, irgi nereikėtų klaidinti gyventojų. Kiekvienas pilietis apie juos gali sužinoti, pavyzdžiui, Valstybinės mokesčių inspekcijos interneto svetainėje. Antai nekilnojamojo turto mokestis Kauno mieste sudaro 1 proc., o Kauno rajone – 0,3 proc. Verslo liudijimų kaina Kauno rajono savivaldybėje neviršija 35 eurų, kai Kauno mieste siekia iki 520 eurų.

Prieš imantis administracinių pertvarkymų, pirmiausia turime galvoti, kaip pasikeis žmo-

nių gyvenimas. Ar miesteliuose ir kaimuose išliks mokyklos, medicinos punktai, bibliotekos, kultūros įstaigos, meno saviveiklos kolektyvai? Kas ir kaip padės žemdirbiui, pensininkui, neįgaliajam.

Esame įsitikinę, kad mechaniškas skaitlingiausių kaimiškų teritorijų prijungimas prie miesto, palikus apnuogintus pakraščius, gali turėti pražūtingų pasekmių visai Kauno rajono bendruomenei.

Savivalda yra jautrus socialinis organizmas, todėl čia negali būti taikomi fabriko principai, kaip siūlo Kauno miesto meras.

Remiantis verslo logika, Piliuonos ir Čekiškės gimnazijas reikėtų uždaryti, bet Kauno rajono savivaldybė jas rekonstravo ir modernizavo, nes mes suprantame, kad nedidelis miestelis be geros mokyklos, laisvalaikio salės, vaikų darželio, medicinos punkto bus pasmerktas merdėti.

Apie būtinybę stiprinti savivaldą, mažinti regionų atotrūkį tarp didžiųjų miestų ir provincijos ne kartą kalbėjo Lietuvos prezidentas Gitanas Nausėda, siūlantis šalia Prezidento institucijos įsteigti Regionų forumą.

Europos Sąjunga ir visas demokratinis pasaulis žengia decentralizacijos keliu. Šiandien administracinės ribos nyksta, o gyventojams teikiamų paslaugų kokybę lemia savivaldos priartinimas prie žmogaus, regionų stiprinimas, taip pat – sėkmingas kaimyninių savivaldybių bendradarbiavimas.

Kauno rajono savivaldybė ne kartą siūlė opias transporto problemas spręsti, viso regiono mastu įdiegiant elektroninį bilietą. Apie tai kalba ir Vyriausybės, Seimo atstovai. Lygiai taip pat, draugiškai pasitardami, galime spręsti bendros infrastruktūros, vaikų darželių, kitų paslaugų teikimo klausimus. Niekas mums to netrukdo daryti, tik reikia noro ir politinės valios.

Esame įsitikinę, kad ne mechaniškas teritorijų dalijimas, o savivaldybių bendradarbiavimas yra kelias, kuriuo turime eiti kartu.

Valerijus Makūnas
Kauno rajono savivaldybės meras



TURĖJAU GERĄ SAVIVALDOS MOKYKLĄ

meras. – Darėme tai, kas patiko žmonėms. Ir gėlynus, ir gyvenvietės erdves kūrėme. Džiaugiuosi, kad 2008 metais Pelėdnagai buvo pripažinti gražiausiai tvarkoma gyvenvietė Lietuvoje.“

PRAVERČIA SENIŪNO PATIRTIS

„Galiu pasidžiaugti, turėjau gerą mokytoją. Kai 1997 metais pradėjau dirbti seniūnu, tuometinis rajono meras Viktoras Muntianas visoms seniūnijoms atidavė viską, kas toje teritorijoje buvo: komunalinį ūkį, švietimą, kultūros ūkinę dalį. Tada jis seniūnams pasakė, kad esame tos teritorijos šeimininkai ir privalome situaciją valdyti, – sako V. Tamulis. – Žinoma, dirbant meru tenka spręsti jau ne vienos seniūnijos, o viso rajono klausimus. Taigi atsakomybės našta padidėjo. Tačiau ir komanda problemoms spręsti yra. Gali pasikviesti savivaldybės administracijos specialistą, kuris geriau žino, kaip spręsti vieną ar kitą žmogui rūpimą problemą.“

Kaip teigia meras, darbą palengvina ir tai, kad tiek 19 metų dirbdamas Pelėdnagių seniūnu, tiek trejus metus vadovaudamas Kėdainių miesto seniūnijai, gerai žino miesto ir rajono problemas, pažįsta įmonių ir įstaigų vadovus. „Tačiau spręstinių klausimų daug, ir labiausiai trūksta tam laiko. Žmogus ateina, ir jis nori, kad jo klausimas būtų išspręstas čia ir dabar. Be abejo, to ir aš noriu, bet, deja, susiduriame su daugybe kliūčių. Vienai problemai išspręsti užtenka kelių valandų, o kitoms, žiūrėk, savaitės ar net mėnesio prisi-reikia. Yra problemų, kurioms išspręsti ir metų kitų prisi-reikia. Ne viskas juk priklauso nuo savivaldybės. Žinoma, būtų galima pasakyti: tai ne savivaldybės kompetencijos klausimas, bet kur žmogui eiti, jei ne į savivaldybę? Todėl ir administracijos darbuotojams sakau, kad

mes turime išklausti ir išgirsti kiekvieną žmogų. Jei negalime patys išspręsti jam rūpimo klausimo, patarkime, kur jis turi kreiptis, o dar geriau – padėkime jam. Žmonės labai erzina stumdymai ir neišklausymas. Su žmonėmis reikia kalbėtis“, – apie pirmuosius darbo meru mėnesius pasakoja V. Tamulis.

DARBUS STABDO NE VIEN PINIGAI

Mero teigimu, daugiausia žmonių kreipiasi dėl infrastruktūros. Net mieste yra gatvių, kurių dalis išasfaltuota, kita dalis – žvyrelis. Arba dalį gatvės gyventojų pasiekia vandentiekis ir nuotekų surinkimas, o kitos dalies – ne. „Jau 2019 metais ir žmonės nebeporai gyventi tokiais sąlygomis, kokiomis gyveno prieš kelis dešimtmečius. Žmogui reikia patogumų, reikia švarios aplinkos. Visi jų pageidavimai ir reikalavimai yra pagrįsti. Visi norime kitokios gyvenimo kokybės. Tačiau tiems reikalavimams įgyvendinti reikalingi pinigai. Nepasakysčiau, kad jų yra per daug. Kitas darbų stabdys yra viešieji pirkimai. Būna atvejų, kai nebeatsiranda norinčių dalyvauti viešųjų pirkimų konkurse. Taip nutiko su vieno kvartalo atnaujinimu. Tačiau didžiausias trukdys yra konkurso rezultatų apskundimai. Dažniausiai teisiniai procesai prasideda ne todėl, kad yra kažkokių pažeidimų, o vien tik dėl to, kad būtų apskūsta. Manau, skundų būtų mažiau, jei neteisėtai apskundęs asmuo už savo veiksmus turėtų finansiškai atsakyti. Tada prieš rašydami skundą pagalvotų, ar verta skųsti dėl skundimo“, – svarsto V. Tamulis.

Esama ir kitų priežasčių. Meras pasidžiaugia, kad šiuo metu atnaujinami du miesto kvartalai, kad tvarkomi daugiabučių gyvenamųjų namų kiemai, šaligatviai, kad sprendžiamos automobilių stovėjimo problemos,

Nors su Kėdainių rajono meru **Valentinu Tamuliu** susitikome per miesto šventę, kai miestelėnai buvo pakviesti į „Radviliados“ renginius, pokalbį pradėjome nuo Pelėdnagių, nes liepos mėnesį portalo *lrt.lt* vietovardžių rinkimuose skaitytojai laurų vainikus uždėjo kaip tik šiam kaimui. Pastarojo pavadinimą dauguma pirmiausia sieja su miškų paukščiu – pelėda. Nors kalbininkai įžvelgia kitokią šio žodžio prasmę, bet gyvenvietę puošiančios skulptūros labiau orientuoja į šį paslaptinę miškų paukštį.

Pelėdnagių seniūnija Kėdainių rajono merui – pirmoji darbovietė savivaldos struktūroje. Čia jis 19 metų dirbo seniūnu. Pirmosios pelėdos miestelyje ir įsikūrė jam vadovaujant, 2004 m., minint Pelėdnagių 345-ąsias metines. „Tada pastatėme keturias skulptūras, ir tai yra vienintelės skulptūros, už kurias mokėjome. Visos kitos pastatytos be papildomų išlaidų. Pastebėjau, kad tarp viešiesiems darbams siunčiamų žmonių yra nagingas vyrukas. Pagalvojau, o kodėl jis laiką turi leisti šluodamas gatves, tegul drožia. Jo darbų buvau matęs pas vieną rajono ūkininką. Ažuolus dovanavo seniūnijos žmonės, – darbo seniūnu metus prisimena

Taip dabar atrodo Kėdainių senamiestis ir naujasis pėsčiųjų tiltas.



nes maži kiemai nepajėgūs sutalpinti visų gyventojų automobilių. Grįžus po darbo sunku rasti vietas. Tačiau daugiabučių gyvenamųjų namų atnaujinimas, jo manymu, vyksta ne tokiu tempu, koku norėtųsi. „Pirmiausia namų atnaujinimas Kėdainiuose prasidėjo gan vėlai. Galbūt į tą reikalą nebuvo rimtai žiūrima, nebuvo kalbamasi su žmonėmis, konkrečiai išaiškinant modernizavimo naudą. O tam reikia labai daug laiko. Nemažai laiko reikalauja ir dokumentacijos tvarkymas, – kalba meras. – Rimti darbai laukia ir sprendžiant švietimo klausimus. Prieš naujus mokslo metus užsidarė J. Paukštelio progimnazijos Tiskūnų Juozo Urbšio skyrius. Savaime. Tiesiog nesurinko vaikų. Tačiau turime tris mokyklas, kuriose mokinių skaičius gan mažas. Žinoma, jų klausimo neketiname nagrinėti artimiausiuose tarybos posėdžiuose, bet akivaizdu, kad švietime turėsime ką veikti. Švietimas – skaudus klausimas, ir prieš priimant sprendimą reikia gerai išanalizuoti padėtį.“

Mero manymu, pasiskubinta verslui perduoti ir kai kurias funkcijas. Kad ir atliekų išvežimas. Konkursą laimėjusi įmonė ar negeba tvarkytis, ar paprasčiausiai ten dir-

bantiems žmonėms trūksta atsakomybės. Meras apgailestavo, kad net prieš miesto šventę laiku nebuvo išvežamos šiukšlės, jų krūvos pūpojo prie savivaldybės sutvarkytų konteinerių. „Įmonės vadovai teisinosi, kad remontuojamos mašinos. Jei atliekas vežtų savivaldybei pavaldi įmonė, išeitis būtų surasta“, – sako meras.

TURIZMAS IR DVIRAČIŲ TAKAI

V. Tamulis mato nemažai spragų ir plėtojant turizmą. Pirmiausia stringa informacijos apie Kėdainius sklaida. Pasigenda ir strategijos, kaip rajone plėtoti turizmą. Mero manymu, nepasiteisino ankstesnėje kadencijoje įkurtas Sporto ir turizmo skyrius, tad naujoji taryba jo atsisakė. „Tas skyrius labiau dubliavo tai, ką daro Turizmo ir verslo informacijos centras“, – sako meras ir priduria, kad naujos kadencijos taryba neskubėjo keisti administracijos struktūros. Pakoreguoti tik keli skyriai.

Mero manymu, plėtojant turizmą reikia labiau rūpintis ir dviračių takais. Jų rajone nėra pakankamai, o dalis esamų nebeatitinka šiandieninių poreikių. „O norinčių važinėti dviračiu yra labai daug ir Kėdainiuose. Konkretus pavyzdys. Neseniai vykusioje

miesto šventėje kėdainiečiai buvo pakviesti miesto gatvėmis dviračiu nuvažiuoti 13 km 720 metrų. Tai miesto paminėjimo rašytiniuose šaltiniuose data. Tik nuliukas pridėtas. Dviračiais važiavo daugiau kaip 500 žmonių. Toks aktyvus dalyvavimas – akivaizdus parodymas, kad reikia daugiau dviračių takų ir savivaldybei teks skirti daugiau dėmesio pritaikant miestą judėjimui dviračiais“, – planus praskleidžia meras.

Aktyvesniam miesto gyvenimui reikalingas ir stadionas. Darbai pradėti, bet jiems užbaigti reikia apie 1,5 mln. eurų. Pinigai numatyti, bet reikalinga suma išdalyta per kelerius metus, o norėtųsi jį turėti greičiau. Meras tikisi, kad pasikeitus „Nevėžio“ krepšinio komandos vadovui pagyvės ir arenos veikla.

Mero planuose – drožėjo Vinco Svirskio kūrybinio palikimo atvėrimas lankytojams. „Juk tai lietuviškas Mikelandželas, ir jo darbus žmonės turi matyti. Rajono kultūrai ir turizmui svarbus ir kitas drožėjas – Vytautas Ulevičius. Prieš miesto šventę jis buvo pas mane užėjęs ir sakė, kad jei nerasime galimybės pasirūpinti jo darbais, jis kreipsis į kitą savivaldybę. Tokio turto negalime išleisti iš savo rajono“, – pabrėžia Kėdainių rajono meras.

KĖDAINIAI 647

Jorūnė LIUTKIENĖ

Rugsėjo 4–8 d. Kėdainiai šventė 647-ąjį gimtadienį, padovanojusi miestiečiams itin turtingą ir turiningą programą. Įvyko šeši didieji koncertai, renginiu rūpinosi net keturi organizatoriai, kurie miestiečiams paruošė septynias skirtingas programas. Penkias šventės dienas kėdainiečius ir miesto svečius džiugino populiariausi muzikos atlikėjai, sporto, diskusijų, kultūros renginiai ir pačios įvairiausios veiklos.

Didžiosios Rinkos aikštėje per iškilmingą šventės atidarymą buvo įteikta garbinga Kėdainių garbės piliečio Česlovo Milošo premija, pasveikinti miesto svečiai ir užsienio partneriai. Atidarymo koncerte šventinę programą atliko valstybinis pučiamųjų instrumentų orkestras „Trimitas“ ir solistai Evelina Sašenko ir Jeronimas Milius. Daugiakultūriame centre buvo atidarytas festivalis „Radviliada 2019“. Viena naujienų – folkloro festivalis „Į vidurio Lietuvą susiję“.

Miesto gimtadienis – ypatinga šventė. Tai tarptautinė šventė. Šiais metais mes švenčiame ne tik 647-ąjį gimtadienį, bet ir draugystę. Mes sulaukėme savo draugų iš miestų partnerių, iš kitų užsienio valstybių, su kuriais mūsų krašto žmonės sieja šilti santykiai ir gražus ilgamejis bendravimas. Taip pat į miesto šventės atidarymą atvyko ir Jų ekscelencijos iš šalių, su kuriomis daugauja Kėdainiai.

Kėdainiai didžiuojasi turintys jau vienuoliktą miestą, su kuriuo užmegzti draugiški ryšiai. Tai Feltičenio miestas, šiandien – turtingos rumunų kultūros lopšys, šalia kurio skleidžiasi stipri maisto ir chemijos pramonė, populiarumą išlaiko rankų darbo stiklo gamyba, nepamirštama žvejybos pramonė. Tai miestas, kuris išlaiko galias tradicijas, per šiuolaikiškumą puoselėja istorinę atmintį ir šiandieną siekia progresyvių laimėjimų. Feltičenio miestas pasirengęs drauge siekti bendrų laimėjimų su mūsų kraštiečiais ir mūsų miestu – Kėdainiais.

Kėdainių kraštas garsėja ir didžiuojasi iškilimais čia kūrusiomis ir gyvenusiomis asmenybėmis. Gerbdami ir saugodami jų palikimą, šiais metais vykdėme vieną svarbių miesto konkursų – Česlovo Milošo premijos konkursą. Komisijos posėdis ir kandidatų svarstymas vyko visai prieš pat miesto šventę. Česlovo Milošo premijos skyrimo komi-



sijos pirmininkas, Kėdainių rajono meras Valentinas Tamulis buvo pakviestas įteikti 2019 metų Česlovo Milošo premiją. Premija įteikta poetui ir vertėjui Vytautui Dekšnui (*dešinėje*). Lietuvos rašytojų sąjunga poetą įvertino už Andrėjaus Franaszeko knygos „Miłoszas. Biografija“ vertimą iš lenkų kalbos. V. Dekšnys yra vienas tarptautinės menininkų bendrijos „Magnus Ducatus Poesis“ koordinatorių, nuo 2006 metų Lietuvos rašytojų sąjungos narys ir tarptautinių programų koordinatorių. V. Dekšnys ne tik pats kuria eilėraščius, bet ir verčia poeziją, prozą, eseistiką, publicistiką, humanitarinių mokslų literatūrą daugiausia iš lenkų, ukrainiečių ir kitų Rytų bei Vidurio Europos kalbų.

„Tai pati bendruomeniškiausia mūsų visų šventė. Tokia ji ir turi būti. Šiomis dienomis mūsų mieste buvo visko: istorija, dabartis, tradicijos, tautiškumas, pilietiškumas ir kritiškas žodis, linksmybės ir džiaugsmas. Šiomis dienomis mūsų mieste tilpo visas pasaulis“, – sakė meras V. Tamulis.



V. LAURINAITIS: ŠVIETIMAS TURI BŪTI LANKSTESNIS

Šią kadenciją Lietuvos savivaldybių asociacijos (LSA) Švietimo ir kultūros komiteto pirmininku išrinktas Šilutės rajono savivaldybės meras Vytautas Laurinaitis (*nuotr.*), į šias pareigas prieš penkerius metus atėjęs iš švietimiečių bendruomenės. Kalbėdamas apie švietimo tobulinimą, meras pažymi, kad būtinas didesnis savivaldybių savarankiškumas. Būdamas atsakingos už mokymo rezultatus, mokyklų veiklą, savivaldybės negali paskirti švietimo įstaigos vadovo.

Pokalbį pradėdame nuo prailgintų mokslo metų, nes šį pavasarį tai sukėlė daug nepatogumų. Pasak pedagogų, vaikai visiškai nebemorėjo niekuo užsiimti, juos sunkiai sekėsi sudominti net išvykomis. Mokytojams buvo sunku išlaikyti bent minimaliausią drausmę. „Lietuvos savivaldybių asociacija raštu jau kreipėsi į Švietimo, mokslo ir sporto ministeriją dėl mokslo metų prailginimo atšaukimo. Manau, kad valstybė dar nėra pasirengusi vaikus ugdyti švietimo įstaigose iki birželio pabaigos. Tam nei patalpos, nei ugdymo programos nepritaikytos. Tad mokslo metai iki birželio pabaigos – beprasmis sėdėjimas ir laiko gaišimas“, – pabrėžia komiteto pirmininkas Vytautas Laurinaitis. Jo manymu, lėšas, kurios atsirado prailginus mokslo metus, vertėtų skirti vaikų vasaros poilsui, nes vasarą vaikų užimtumas yra labai prastas. „Vaikų užimtumą reikia gerinti. Būtina sudaryti sąlygas, kad daugiau vaikų galėtų pailsėti vasaros stovyklose. Joms 50 proc. reikalingų lėšų galėtų skirti Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, o 50 proc. – savivaldybės“, – svarsto Šilutės rajono savivaldybės meras.

Jo teigimu, kita problema – ugdymo programos. „Jose reikalingas konkretumas. Visi deklaruoja, kad jauną žmogų rengia gyvenimui, kad jis mokytų susirasti jam reikalingą informaciją, mokėtų ją pasinaudoti ir orientuotis kiekvienoje gyvenimo srityje, bet ateina valstybiniai egzaminai, ir reikia konkrečių sausų žinių. Tose mokyklose, kuriose buvo skiriama daugiau dėmesio konkrečių dalykų žinioms, rezultatai yra vieni, tose, kur mokiniai rengiami platesne prasme, visiškai kitokie, – padėtį apibūdina meras. – Turėtų būti suvienodintos ugdymo programos ir valstybinių egzaminų užduotys, ir jos neturėtų keistis kiekvienais metais.“

Dar viena pašnekovo minima problema – ugdymo įstaigų vadovų atranka. „Lietuvoje yra liūdna padėtis su mokyklų vadovais. Per Prezidento inauguraciją kalbėjau su Mažeikių rajono meru. Tame rajone vienuolikoje mokyklų nėra vadovų. Žmonės važiuoja laukti kompetencijos egzamino, iš trijų tik vienas jį išlaiko. Ne vieną kartą kalbėjau su Seimo Švietimo ir mokslo komiteto pirmininku Eugenijumi Jovaiša. Dėl šio klausimo surengėme Seime susitikimą. Daug kartų siūlėme keisti požiūrį į šį egzaminą. Tegu kompetencija būna vertinama, bet ji neturėtų būti kartinė sąlyga konkursui į mokyklos vadovo pareigas. Kol žmogus neišlaiko kompetencijos egzamino, jis konkurse negali dalyvauti. Kompetencijos egzaminas turėtų būti tik kaip informacinė priemonė. Kadangi kompetencija vertinama balais, vadovo atrankos komisija į juos atsižvelgtų. Didesnis balas būtų privalumas. O dabar, kol žmogus nors trejetui neišlaiko kompetencijos egzamino, jis negali dalyvauti konkurse“, – mintimis dalijasi V. Laurinaitis.

Jis pabrėžia, kad keistinas ir dirbančių vadovų vertinimas. Pasak pašnekovo, procesas tapo politizuotas. „Pagal dabartinę tvarką, jei savivaldybės meras dvejus metus švietimo įstaigos vadovą įvertino tik patenkinamai, pastarasis turi važiuoti laukti kompetencijos egzamino. Ką tai reiškia? Žmogus nuvažiuos į Vilnių ir vėl neišlaikys. Jei meras vadovą įvertino gerai arba labai gerai, pasibaigus penkerių metų kadencijai, jis gali dirbti dar vieną kadenciją. O meras merui nelygus. Kai kurių merų vertinimas gali būti ir labai subjektyvus. Švietimo vadovas nepalaikys partijos, kuriai atstovauja meras, ir ką: vertinimas patenkinamas?.. Mano manymu, to neturėtų būti. Žinoma, jei švietimo vadovas turi nuobaudų, tada kitas dalykas, tada taryba turėtų svarstyti klausimą dėl jo tolesnio darbo“, – apie dar vieną LSA Švietimo ir kultūros komiteto būsimą veiklos barą kalba pirmininkas.

Jo teigimu, keistinas ir vadovo skyrimas. „Niekaip nesuprantu, kodėl mokyklos vadovo atrankos komisijoje turi dalyvauti mokinys. Suprantu, jei tas mokinys iš tos mokyklos, bet pagal nuostatas komisijoje atstovaujantis mokinys gali būti net iš kito rajono. Mano manymu, komisijoje turi būti specialistai, kurie supranta vadybą, ugdymo procesus. Tai ir savivaldybės

Švietimo skyriaus vadovas, ministerijos, galbūt bendruomenės atstovas. LSA Švietimo ir kultūros komitete kelsiu tą klausimą ir, manau, nutarsime inicijuoti tvarkos pakeitimą“, – kalba V. Laurinaitis. Jo manymu, mokyklos vadovui turėtų būti suteikta teisė pasirinkti pavaduotojus. Dabar jie į darbą priimami konkurso būdu.

Dar vienas svarbus klausimas – mokinių pavėžėjimas. Komiteto pirmininko manymu, ministerija turėtų numatyti strategiją. „Į vieną kaimą atvažiuoja dviejų–trių mokyklų autobusukai. Į vieną autobusiuką įlipa du vaikai, į kitą trys, į trečią vienas. Manau, turėtų būti ministerijos nuostata: jei seniūnijoje yra mokykla, prašom ją lankyti, o jei ji netinka, tegul patys tėvai veža vaiką į kitą mokyklą. Lėšas reikia taupyti, – pabrėžia meras. – Dėl mokinių maitinimo, manau, kad gali būti rekomendacijos, bet dabar, kai Visuomenės sveikatos biuras reikalauja, kad mokiniai būtų maitinami pagal nustatytą receptūrą, naudą turi traškučių, kebabų, kokakolos pardavėjai. Niekas nebeneri dalyvauti mokinių maitinimo konkursuose. Šilutės savivaldybės mokyklų maitinimas yra atiduotas privačiam sektoriui. Nemokamas maitinimas mažėja, nes kyla tėvų pajamos, už pinigus neperka, nes neskana, ir eina pirkti į parduotuves. Abejoju, ar tokie griežti mokinių maitinimo reikalavimai yra geras sprendimas. Manau, čia reikalingas didesnis lankstumas.“

Mokyklų tinklas – kiekvienų rinkimų arklukas. Dauguma politikų per rinkimus porina, kad mokykla turi būti arčiau vaiko namų. „Žinoma, kai kalbama apie darželinukus, pradinukus, švietimo įstaiga turi būti arčiau vaiko namų, bet taupant lėšas reikia ryžtingiau, kad ir su skaudama širdimi, optimizuoti švietimo įstaigų tinklą. Jei mokykloje mokosi 40 vaikų, kiek kainuoja vieno mokinio ugdymas?“ – svarsto meras.

Kalbėjosi Vytis Kaunas,
Mečislovo Ščepavičiaus pieš.

